

Sygn. akt II Ca 987/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. K.**

przeciwko (...) **SA**

w S.

o rentę uzupełniającą

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 1 października 2012 r., sygn. akt I C 309/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 600 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 987/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 50 000 zł z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania, a także dożywotnio miesięczną rentę w wysokości 480 zł, poczynając od dnia 1 marca 2011 r. oraz orzeczono o kosztach procesu i kosztach sądowych, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny:

- powódka była i jest nadal osobą schorowaną, dlatego też wszystkimi codziennymi sprawami, w tym opieką nad powódka, zajmował się jej mąż, który zginął w wypadku drogowym w dniu 8 stycznia 2010 r.; powódka była zmuszona sprzedać dom i przeprowadzić się do mieszkania w L., gdzie mieszka sama, porusza się o dwóch kulach; od dnia 1 marca 2010 r. powódka otrzymuje emeryturę w wysokości 1021,28 zł miesięcznie; w życiu codziennym pomagają jej dwie sąsiadki, płaci jednej z nich 100-200 zł miesięcznie, jest zależna od innych ludzi; od dnia 1 marca 2011 r. powódka otrzymuje rentę rodzinną w wysokości 1841,37 zł, wobec czego strona pozwana odmówiła dalszego wypłacania na jej rzecz renty w wysokości 480 zł, wskazując ponadto, iż jej zmarły mąż nie byłby w stanie łożyć na jej utrzymanie wyższej

kwoty. W ocenie sądu powódka jest osobą uprawnioną do renty obligatoryjnej, a uprawnienie to wynika z ciążącego na zmarłym ustawowym obowiązku alimentacyjnym, co odnośnie powódki znajduje podstawę w przepisie art. 27 zd. 1 kro. Wbrew stanowisku strony pozwanej, o wysokości renty nie decyduje działanie matematyczne polegające na zsumowaniu emerytury powódki i dochodów jej męża, a następnie podzieleniu tej sumy na dwie osoby celem ustalenia wielkości dochodu przypadającego na jednego członka rodziny. Dochód ten – w przypadku powódki i jej męża - wynosił ok. 3100 zł miesięcznie, przy czym, odliczając koszty wyżywienia i odzieży męża powódki / ok. 700 zł /, można uznać, że pozostałe środki wynosiły 2322 zł, dlatego też odliczając otrzymywaną przez powódkę rentę, zasadnym było zasądzenie renty po 480 zł miesięcznie.

W apelacji strona pozwana zarzuciła naruszenie przepisu art. 446 § 2 kc przez przyjęcie, że powódce przysługuje prawo do dożywotniej renty w wysokości 480 zł miesięcznie, mimo braku ku temu podstaw, a to możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego męża powódki, w wysokości przyjętej przez sąd pierwszej instancji.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II przez oddalenie powództwa co do renty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlega uwzględnieniu, a podniesiony w niej zarzut naruszenia prawa materialnego nie podważa trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia. Przyjmując ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podzielił także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Tylko dodatkowo odnośnie uwag apelacji należy wskazać na następujące kwestie:

-roszczenie o zasądzenie renty ma charakter odszkodowawczy, przy czym ma także kompensować korzyści, utracone przez uprawnionego wobec śmierci poszkodowanego, wobec czego jego zakres wyznaczają okoliczności mające istotne znaczenie dla ustalenia wysokości świadczenia alimentacyjnego; dlatego też osoba uprawniona do alimentacji może domagać się renty przez czas prawdopodobnego trwania obowiązku alimentacyjnego, w wysokości obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz do możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego; - przepis art. 446 § 2 kc wprawdzie nie posługuje się pojęciem **usprawiedliwionych potrzeb**, zawartym w art. 135 kro, to jednak przy ustalaniu wysokości renty niewątpliwie należy uwzględnić wszelkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego;

-w toku procesu strona pozwana w istocie nie negocjowała wysokości kosztów utrzymania powódki, w tym także dodatkowych, wynikających z konieczności codziennego i odpłatnego korzystania przez nią z pomocy innych osób, wobec czego uwagi apelacji o obecnych, niewątpliwie niższych, kosztach utrzymania jednoosobowego gospodarstwa domowego, nie są uprawnione, co także odnosi się do uwag odnośnie przyjętej przez sąd pierwszej instancji wysokości kosztów utrzymania męża powódki w wysokości ok. 700 zł miesięcznie; - nie można również podzielić stanowiska skarżącej odnośnie ustalenia możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego męża powódki, wyłącznie w oparciu o wysokość otrzymywanego przez niego dochodu z tytułu umowy o pracę. skoro, jak to wynikało z materiału dowodowego sprawy, uzyskiwał on także dodatkowe dochody, które nie mogły być małe, jeśli powódka z mężem, nie tylko nie mieli codziennych problemów finansowych – mimo wielu wydatków związanych ze stanem zdrowia powódki - ale ponadto prowadzili remont domu, jak i zamierzali zmienić posiadany dotychczas samochód osobowy na nowszy, co – przy uwzględnieniu jedynie formalnie wykazanych dochodów - mogłoby nie być możliwe.

Z tych przyczyn apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc /, natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc .